

часови при офицерскитѣ палатки, на 6-а и 8-а роти—да оградятъ палаткитѣ на спящитѣ войници, а на 7-а рота—да постави часови при пушкитѣ. Планътъ се изпълни буквално безъ никакъв шумъ и прѣпятствие, защо, дневалнитѣ нѣмахъ време да вдигнатъ тревога; оставаше само да се събудятъ двѣтѣ спящи роти и да се поведатъ за София безоръжни. Въ това време отъ къмъ София се чувахъ вече зловѣщитѣ пушечни гръмежи и викоуе и едва току що се отмѣстихме отъ лагера съ плѣненитѣ роти, пристигнахъ ѣздешкомъ ротмистръ Бендеревъ и каза: „Свърши се...!“

VI.

На 9 и 10 Августъ Струмския полкъ бивуакира на полето, при Пиротското шосе; тамъ той веднага биде подведенъ подъ клѣтва на временното правителство. Смаянитѣ отъ прѣврата Софийски граждани помнятъ, струва ми се, какво количество варели съ вино, франзели хлѣбъ, кашкавалъ и пр. се занесе въ струмския лагеръ за войницитѣ, съ цѣлъ да забравятъ извършеното отъ тѣхъ, да помислятъ че прѣврата е на родно дѣло и отъ благодарностъ, столицата ги обси́пва съ милоститѣ си. Обаче, задъ това нѣщо по-страшно се крие́ше: цѣлия полкъ отъ командуващия до редовоя бѣ въ необикновено възбудено състояние; трагическото изчезване на Княза бѣ произвело такъвъ потрѣсающе впечатление на всинца ни, щото не смѣхме да се погледнемъ единъ другъ въ очитѣ. Колкото повече прѣстѣпленieto съ всичката му грозота растѣше въ очитѣ ни, толкозъ повече и началството гледаше чрѣзъ вино и съѣстни подарѣци, да задуши гласътъ на съвѣстѣта въ солдатитѣ. Ний вече не бѣхме вой-